

lig de samme som anføres i Folketingets Forslag Afsnit IV; dog ere her Hospitaler og velgørende Stiftelser medtagne blandt Undtagelserne).

IV. *Kommunal Hartkornsafgift og kommunal Ejendomsskyld.* Bestemmelserne herom ere følgende: Der skal fremtidig ikke i nogen Amtskommune til Dækning af Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder paa Hartkornet kunne udskrives et større Beløb end Gennemsnittet af de i Femaaret 1ste April 1885 til 31te Marts 1890 paa Hartkornet udskrevne Beløb. [For saa vidt Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder ikke kunne dækkes ved saadan Udskrivning paa Hartkornet, skal det manglende Beløb tilvejebringes ved Ligning paa de under Amtsraads-kredsen hørende Kommuner. Det har i øvrigt sit Forblivende ved den Amtsraadet ved Landkommunallovens § 50 tillagte Adgang til at bestemme, at indtil en Trediedel af det Beløb, som noget Aar skal udskrives paa Hartkornet i den enkelte Amtsraadskreds, lignes paa de under Amtsraadskredsen hørende Kommuner. Fordelingen af det paa Kommunerne lignede Beløb fastsættes særlig for hver Gang og foretages efter Amtsraadets Valg enten i Overensstemmelse med de i den ovennævnte Bestemmelse i Landkommunalloven indeholdte Regler eller saaledes, at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Hartkorn, en Sjettedel efter deres Folkemængde ved sidste Folketælling, en Sjettedel efter deres Areal og en Sjettedel efter Amtsraadets Skøn paa samtlige Kommuner. — Derhos bestemmes, at fremtidig bliver et Ligningsbeløb til Sognekommunen af 16 Kr. pr. Td. Hartkorn at betragte som et Maksimumsbeløb, udover hvilket Hartkornsansættelsen ikke maa anvendes til Grundlag for Paa-ligning. For saa vidt et større Beløb skal lignes paa faste Ejendomme, bliver det *overskydende Beløb at ligne paa samtlige faste Ejendomme i Kommunen i Forhold til deres Værdi i Handel og Vandel (kommunal Ejendomsskyld)*, dog at Skatten ikke uden særlig Lov maa overstige 2 pro mille af Værdien. — Saa længe Hartkornsafgiften til Sognekommunen ikke har naaet 16 Kr. pr. Td., kan Hartkornsansættelsen fremdeles benyttes indtil dette Beløb, men det staar Kommunen frit at anvende Ansættelse til Ejendomsskyld som ovenfor angivet for Forhøjelse udover Hartkornsskattens Gennemsnit for de to Lovens Ikrafttræden nærmest forudgaaende Aar. Under Iagttagelse af de foran fastsatte Maksimumsgrænser for Paa-ligning paa Hartkorn og Ejendomsskyld har det sit Forblivende ved Bestemmelsen i Landkommunallovens § 18, saaledes at Hartkorn og Ejendomsskyld tages under et. — Vurderingen af de faste Ejendomme finder Sted hvert 3. Aar. De nærmere Regler om Vurderingen slutte sig i det væsentlige til de tilsvarende Bestemmelser i Regeringsforslaget om Ejendomsskyld til Staten (se ovenfor pag. 40).